D·N
18/3 1947

Import-regleringen

Den fullmakt med vars stöd regeringen utfärdat allmänt importförbud för att i förstättningen lägga utrikeshandelns hela införselsida under sin egen och sina tillfälliga organs ledning är tillkommen i annat sammanhang och för andra ändamål än dem för vilka den nu tagits i anspråk. Även om partistallningen i riksdagen och läget i dess helhet är sådana att regeringen inte behöver frukta några bakslag är det anledning att fästa uppmärksamheten på att riksdagens avgörande föregripits och att en betänklig motivförskjutning inträtt i fullmaktsregerandet. Samma sak gäller om riksdagens förhållande till sitt eget verk, riksbanken. Den är visserligen sedan mart ett par årtionden, fritagen från den formella förpliktelsen att hålla sina sedlar inlösliga, men i stället har inträtt åliggandet att sköta penningväsendet så att resultatet motsvarar den målsättning statsmakterna i upprepade sammanhang fastslagit. Uppgiften har inte fullgjorts. Riksbanksledningen har i stället i samförstånd med regeringen och riksdagsmajoriteten låtit det hela gå tills det gått galet, och sedan skriver den till regeringen och ber den ta hand om saken. Det är på det sättet en ekonomisk diktatur skapas, byggs upp och befästes.

För regeringen kommer nu de rävliga svårigheterna när den principiellt befästade importregleringen skall beringas i tillämpning. Syftet är att återställa jämvikt mellan import och export och att härvid ge företräde åt den förbrukningsmässigt värdefullare importen på bekostnad av den onödbriga. Detta är en rent handelspolitisk angelägenhet. Den företrädesvis önskade importen är ransonerad i säljarländerna, delvis i anslutning till gällande avtal mellan regeringsmakterna i kriget. Utsikterna att få större kontingenter till Sverige av ifrågavarande förmånsheter ljusnar inte genom att den svenska marknaden nu stänga eller åtminstone starkt begränsas för de internationella frilistornas varuorterament. I den mån våra egna delvis mycket begärliga exportvaror kan genom en mer energisk handelspolitik utnyttjas bättre som bytesmedel för sådant som vi verkligen själv måste detta i alla fall ske vid handelsförhandlingarna om importoch exportkontingenterna och sker så alldeles oberoende av om vårt land har allmän importreglering eller inte. Till vårt största importöverskottsland, USA, kommer vi under alla förhållanden i ett ömtåligt läge. Det är därifrån vi vill ha tillskotten av nödvändighetsvaror, både i fråga om bränsle och livsmedel. Det vore oreallistiskt att tro att importmedgivandena för dessa varor inte påverkas av vår villighet att lämna en viss marknad för de motsvarande amerikanska produkter som det finns säljintresse för i USA, detta så mycket mer som våra hittills införsta deficitländer numera nu omsider blir frigivna, medan de förut blott disponerats enligt den speciella licensen. Liknande avvägningsproblem kommer att föreligga även i förhållande till andra handelspartner. Vi kan inte helt frigöra oss från lyximporten, utan åtgärden består till viss del i att det blir regeringen som får ta ansvaret i varje särskilt fall.

Lika lyckosamma blir importregleringens inre sida. Under kriget gav uppgiften i viss mån sig själv. I den mån vi kunde välja importgällde det att ge företräde åt upprustningen. I övrigt fick man dela upp och ransonera det som slapp igenom svärven. Detta kunde ske genom en då naturlig tvångskarvtillering av de olika importbranschernia, som själva genom sina förtroendemän delade statens ansvar och arbete för verkställigheten. En förutsättning för denna arbetsmetod var att importhandeln inte nyrekryterades. En väsentlig fördel med den friare utrikeshandel som kom i gång efter kriget var att detta genom avsvärningen framtvungna monopol bröts. Om regeringen nu skall gjuta nytt liv i importföreningarna, blir de nytillkomna i branschen mångenstädes ett besvärligt problem. Det förenklas inte av att kommitteeinstanserna sedan månader tillbaka befunnit sig i avrustning, varvtionen många av deras mest erfarna och omdömesgilla medarbetare övergått till företrädesbefattningar. Våra kristidsorgan blir därigenom mer beroende än under kriget av importförmas egen medverkan, men den begära I ett helt annat stämningsläge när staten nu spärrar en återupplivad näring just som den börjat ta fart än när det under kriget var från om allas lojala medverkan I olika led av det totala försvaret.

En motvarande försämring kommer att sätta prägel på allmänhetens reaktion. De myndigheter som är inne i saken vet bäst hur mycket av den import vilken statistiken ter sig som ökad lyxförbrukning i verkligheten är ersättning för billigare brukseffekter som skulle efterfrågas, om de bara fanns i tillräcklig omfattning. Särskilt gäller detta beklädnadshandeln. I synnerhet beträffande denna bör det undersökas i vad mån de hittillsvarande reglerna för priskontrollen gynnar de dyrare artiklarna på bekostnad av mindre valutakrävande urval. I detta sammanhang bör man också hålla i minnet att den enligt förmenande lyxartade eller onödiga importens tillväxt direkt beror på den sociala omfördelningen av inkomsterna i landet. Om det går åt mer pälsar, silkesstrumpor, skönhetsmedel och andra av de varor som för närvarande citeras med moraliserande tonfall i de politiska talen, så beror det inte på att de befolkningsskikt som tidigare varit hemfallna åt denna fåfänga har ökat sin förbrukning, utan förklaringen är att efterfrågan på alla dessa ting växt så starkt på bredden och på djupet. Denna omgruppering i den omhändliga importens kundkrets ger anledning till antagandet att den parantes i handelspolitiken som folkhushållningsministern talade om nog blir längre än han låt påskina. Att så är fallet bekräftas för övrigt genom meddelandet att det skall bli tilläggsransoner av kaffe inte bara för vissa arbetargrupper med särskilda kostförhållanden, utan också för äldre personer. Denna fullständiga återgång till krigstidsrationeringen skulle man nog inte ta för en kort och lätt parentes.

Emellertid får man inte förbise att bortregleringen av den lyximport som från skyltfönstren sticker i ett del in- och utländska ögon i viss och kanske ganska betydande omfattning är en gest avsedd att underlätta den mera kännbara ransoneringen av hemmaproducerade varor, som behöver exporteras i större omfattning än nu. I främsta rummet är det fråga om trä och papper, varuslag för vilka den internationella efterfrågan starkt höjt världsmarknadspriset. Det är ett framsteg att regeringen efter sommarens kurlsa experiment tänker vara med om att fullt utnyttja exportkonjunkturen för dessa varor. Men staterådet Ericsson tycks inte fullt ha sutt sig in i hur svårt det är att minska den inhemska förbrukningen av byggnadsträ, som under och efter kriget direkt fått träda i stället för det kolkrävande byggnadsmaterial som den moderna tekniken föredrar. Han vill inte införa direkt ransonering av träet, utan lttar till den indirekta regleringen av byggnadsstilldet är ett ofta fastställ fakturn, I samband härmed har omsesidiga beskyllningar för hänsynslös propaganda blivit vanliga. Säkerligen har båda parterna till en viss grad rätt: alltför hårda ord, alltför generaliserande kritik förekommer på båda hållen. Likväl kommer man vid en jämförelse av borgerligt och socialdemokratisk — för att icke tala om kommunistisk — press till slutatsten att på ett par punkter skillnaden mellan stridsmetoderna är betydande. I de ledande borgerliga tidningarna kritiseras de socialdemokratiska ledarna med skärpa; I några fall har de anklagats för underlåtenhet att ingripa mot svarta marknadens brottslingar. Men det påstås icke att motståndarna är oberlliga i den meningen att de icke tror på de saker de kämpar för eller är personligen korrumperade. Under angreppen mot statsrådet Wigforss har exempelvis gång efter annan dennes moraliska oförvitlighet framhållits, och man har starkt betonat vad tarvligheterna i vissa opolitiska bulevardblad. I samband härmed står att kränkande tillmälen knappast brukas i de politiska attackerna.

Om en del av den socialdemokratiska pressen gäller samma omdöme. Men en rad av partiets tidningar — icke minst det främsta organet i huvudstaden — uppträder på ett helt annat sätt. De folkgrupper mot vilka man vänder sig, såsom företagare och affärsmän, omfattas ständigt i allmänt förkrnande ordalag (profitörer, kapitalister, utsugare); hur oriktigt och vidrigt skulle det inte verka, om de borgerliga följde exempelet och använde fula ord om de socialdemokratiska arbetarna. An mera påfallande är att de politiker och pressmän som är verksamma på borgerligt håll ofta betecknas som lejda hantlangare och köpta lakejer; man beskrider alltså att motståndarna är i god tro, antyder eller säger klart ut att de i själva verket fram-drivit inflationen och icke ville undvika den, att de var "ansvarslösa" och präglade av nazistiska inflytelser. Han påstår alltså att oppositionens mån är obederliga i ordets djupaste mening, att de icke tror på de åsikter de propagerar för och att de icke ens har landets väl för ögonen. Det är oerhörda beskyllningar.

En av riksdagens kvickaste karlar lär om hr Myrdal ha sagt: "Han ser så ledsen ut då han går upp i talarstolen, för han vet inte vad han skall säga; han ser så glad ut då han går ned, för han vet inte vad han sagt." Med denna ironiskt förlåtande syn kan hr Myrdals upptråndande sea som en följd av slarv och ideflykt. Så lätt är det dock inte möjligt att ta saken. Inom och utanför riksdagen vädjar regeringen till samförståndsvilljan och patriotismen. Atminstone en av dess medlemmar måste betrakta detta tal som en löjlighet, ty enligt hans mening är oppositionen obedelig och ofosterländsk, och han drar sig inte för att utlägga denna lära då inga motståndare antas vara närvarande. Kan man på en gång driva detta dubbelspel och en allvarlig politisk debatt?

Statens järnvägar. Chefen vid statens järnvägars distrikt, Göteborg, tor. redsv. till stationsinspektör vid Kungsälvs Ytterby stationsingenjörsrevirs D. Nilsson, Heby, A. Bohlin, Fritsla, och L. C. Wallenius, Kramfors, i nämnd ordning.

— Ingenjör Sten Hjortberg i Stockholm har överlämnat järnvägsstyrelsens beslut att förordna ingenjör C. W. Mårtinsson att upphålla sg. byråingenjörstjänst på maskinavdelningens byrån.

— Stationsinspektor K. R. Dahlström i Västerås har sökt förtidspension från 1 oktober i år. Järnvägsstyrelsen tillstyrker.

— Till maskinbiträde har konstituerats verkstadsarbetaren K.-E. Lövkvist vid hulvudverkstaden Malmö.

Chalmers. Till e. o. bibliotekarie vid Chalmers tekniska högskolas bibliotek har utnämnts t. f. amanuensen vid biblioteket Tor Ulving.

En krigsövning vid Stockholms kustartilleriförsvar under kustartilleriförsvarschefens, överste Kolmodins, ledning börjar på tisdagen i södra delen av Stockholms skärgård och Södertörn. I övningen deltar utom trupper ur Vaxholms kustartilleriregemente förband ur Upplands infanteriregemente, hemvärnet och Roslagens flygflottilj.

PRESSGRANNAR

Den nationens svängrem på vilken dåvarande statsministern inför fjolårets val inte trodde att vi skulle behöva knappa in ett enda hål, den får nu dras åt en första omgång. Det spörjs när vi får släppa ut den igen — kanske till nästa val? Naturligtvis skulle det passa regeringen alldeles utmärkt, men det är inte så säkert att den ekonomiska process som nu pågår slutar till och med att förnya ekonomiska och finansiella läge med alla dess nöds parter. Men regeringen tackade nej . . . Konjunkturinstitutet, hr Wigforss rådgivare, tycks det började bli litet väl mycket av det goda redan ett gott stycke före nyår, och riksbanksledningen berättar i sin rapport att man från banken varnat regeringen mycket bestämt före jul. Men hr Wigforss lät sig inte bekomma. I remissdebatten i mitten av januari, då varningsignalerna blivit åtmi klara, förklarade han att importbegränsningen måste och skulle användas i det längsta.

Hr Myrdal menade i att söndagstal, att det längre framstått som alldeles klart för den som följt vår handelsstatistik att en importsreglering skulle bli nödvändig". Menar hr Myrdal att hans kollega finansministern inte följt med den statistiken?

Regeringen har mycket att svara för, och till de många för allom uppenbara handelspolitiska misstagen sällar sig också ett annat, påpekar Handelstidningen (fp). Det är icke en verklig synd utan en underlåtenhetssynd:

Vad har den gjort för att hålla riksdag och allmänhet underrättad om landets bedrövliga belägenhet? Inket. Den har i stället i hela sitt handlande så förhållit sig som om allt vore i bästa ordning. Sådant plägar nämnas enhetslighet.

Det har saknats kontakt mellan regering och folk, mellan regering och folkets representation, erkänner Ny Tid (s) överraskande nog. Om sådan kontakt funnits, skulle radiobudskapet på långfredagsaftonen icke ha kommit som en överraskning:

En annan sak är att inskränkta medborgare anden länge förstått att det icke kan förnärta på detta sätt. Sverige kan inte i längden ligga som en välstädnd mitt i ett tumult Europa. Vad den nämnda framtidden har i beredskap åt oss är icke en höjd, utan en sänkt levnadsstandard. Vi behöver om i somma båt som alla andra länder i världen.

"De insiktsfulla" har varit märkvärdigt tysta och tillbakadragna på regeringssidan, det får man då säga. Tidningen Arbetaren (synd.) väntar inte att regeringen skall möta den önskade välvilliga reaktionen från allmänheten:

Det var en annan sak när världsläget betande ingenlunda överskuggade allting annat och svagarmingen var en fysisk ofrånkomlighet. Nu måste man räkna med likgiltighet och ett spirande missnöje från många håll. Vilket allt i sin ordning ökar skuldbördan för det system och de personer som bär ansvaret för den olyckliga utvecklingen. Detta förhållande understryker än mer om man betraktar den minst sagt anmärkningsvärda händelseutvecklingen som kulminerat i lördagens jobspott. Och gudarna alltena kan val begripa vad som bestämt regeringens "taktik", som är den fullständiga frånvaron av taktik.

Det nu inträffade befäster intrycket av den till likgiltighet tendernde trötthamhet som har kännetecknat regeringens ställning i denna fråga.

Göteborgs-Posten (fp) instämmer:

Regeringens osäkkurnsiga, valhänta handelspolitik är svaret på frågan varför vi nu så in i en ny period av skärpt ransonering. Regeringen har saknat den nödiga kunskapen och erfarenheten. Detta är i och för sig inte så farligt, om den lärt sig begränsning. Men den har velat spela en roll, planhushåll, dirigera både inrikes- och utrikeshandeln, och den har inte kunnat och inte velat se förhållandena sådana som de varit . . . Ransoneringen av kaffe, t. kakao m. m. är en naturlig konsekvens av hr Wigforss och Myrdals politik!

Det återstår att se, säger Skånska Dagbladet (bf), om regeringens beslut skall leda till de eftersträvade resultaten inom rimlig tid. Det kan komma att dröja innan de uppkomna skadorna hunnit botas:

Enligt he Gjöses utgör regleringen blott en parentes i vår handelspolitik. Och det vill man innerligt hoppas. Men det är — såsom den informats — en mycket trist parentes, och den hade med all sannolikhet aldrig behövt göras, om mindre lättsinne och mera försnuft och förutseende fått diktera regeringens politik.

Den svenska förorjningspolitiken har aldrig tidigare rått ut för ett så starkt, självförvållat bakslag. Inte ens när det Hammarskjöldska systemet mitt under brinnande världskrig kritiserades som häftigast kunde regeringen med fog anklagas för att ha gjort för litet för att förbereda folket på som den socialdemokratiska majoritetsregeringen nu har gjort — väl att märka från ett lyssnande folkligt håll. Och det är ingen tröst att veta att de ledande politikerna och tidningarna — de styrande i kanslihuset kan motse mindre behaglig fråga för den intervjuande tidningsmän än de blivit bortskämda med de förflutna åren.

Skogshögskolan. Till professor i skogsbotanik vid Skogshögskolan från 1 oktober förordar Skogshögskolans styrelse docenn Erik Björkman.

OFFICIELLT

Byggnadsstyrelsen. E. o. kontorsbiträdet Anna-Greta von Dewurth har utsetts till kontorsbiträde.

Domänstyrelsen. Domänstyrelsen föreslår att avlönaren i styrelsen, Nils Jonsén förordnas att tills vidare uppehålla byrådirektörstjänsten på styrelsens personalbyrå.

Skeppsprovningsanstalten. Statens skeppsprovningsanstalt förordar till chef för sin beräkningsavdelning avdelningschefen vid flygtekniska försöksanstalten civilingenjör Rune Petersson, Stockholm.

Läkarna. Tjänsten som överläkare och sjukhuschef vid S:t Lars sjukhus i Lund söker av överläkaren vid sjukhuset Eric Abrahamson samt överläkarna A. Alarikson, Norrsell vid Ljungbyhus sjukhus och Viktor Vikgren vid S:t Olofs sjukhus och Hjalmar Kjellen vid S:t Sigfrids sjukhus.

— Till en fortsättnings- och repetitionskurs för i Stockholm 1—22 april har anmält sig följande deltagare: förste provvisitatorerne H. Wedkow, Växjö, provinsialläkarna K. Nyberg, Ramsås, A. Sundin, Bogrundet, A. Akerson, Hämsholm, H. Willson-Gunnes, Huncebostrand, Bernhard Qvarnström, Lönekarp, B. Fryksberg, Tierp, A. Tysk, Gnosta, E. Ekström, Kalix, G. Rappe, Varberg, M. Lindblad, Jokkmokk, A. Ahrbom, Brämaregården, Erik Karlström, Perstorp, O. Westerlind, Dalarö, Nils Sjöberg, Laholm, Axel Jägerin, Pilsbodn, H. Theulin, Hyltebruk, L. Wersäll, Jörlanda, I. Hägerlund, Visby, N. Hedstrand, Sunne, B. Carlberg, Lindesberg, Gustaf Ljunggren, Mullsjö, T. Stake, Lidan, stadsläkare Bjärd Hamin, Tidaholm, samt med. kir. Ingrid Nygren, Skellefteå, Hilbur Berggren, Stockholm, G. Arrhenius, Hemsund, Gunhild Bergström-Tengve, Lindesberg, Hilding Andersson, Hälsingborg, J. G. Hansson, Forsa, och E. Kaspar, Katrineholm.

Sjukhusen. Medicinalstyrelsen har förordnat petroleuminspektören Kurt Winkler att under vakans uppehålla pred.tantebefattningen vid Mariebergs sjukhus i Kristinehamn.

Läroverken. Till ett lektorat i modernaspråket och historia med samhällslära vid Östra real i Stockholm förordar rektor i första rummet adjunkten vid läroverket Mecker Johnsson och i andra hand Elkor Sörlin vid Hvitfeldska läroverket i Göteborg.

— Extra adjunkten vid Eskilstuna läroverk Merja Smith förordas av rektor till en e. o. adjunktur i engelska och franska vid läroverket. Hon är 27 medsökande.

— På förslag till en e. o. adjunktur i tyska, engelska och franska vid Örnsköldsvika läroverk har rektor uppfört fil. mag:na Ingrid Ferm, Ludvika, och fil. kand. Ingrid Svärm, Örnsköldsvik.

— Adjunkt Birger Thorén, Solänga, har återkallat sin ansökan till en ordinarie tyska och engelska vid Södermalms flickläroverk i Stockholm.

Realskolorna. Bland fem sökande till en adjunktur i kristendom och historia med samhällslära vid samrealskolan i Borlänge har rektor uppfört på förslag e. o. adjunkt Herbert Sandberg, Ludvika, och teol. kand. Yngve Nordgren, Norrköping.

— Vid samrealskolan i Almhult förordar rektor till en e. o. adjunktur i tyska, engelska och franska fil. magina S. L. Hagman, Malmö, B. I. L. Lindgren, Enskede, och Yrve Svedberg, Varberg, och Erik Bark, Sjöbacken, i denna ordning.

Flickskolorna. E. o. ämneslärarinnan vid kommunala flickskolan i Skärgårdsstad Ingeborg Palmqvist har avsagt sig ordinarie ämneslärare vid skolan utan tjänstens indragningsförfarande.

— Gymnastikdirektör Ingrid Rosenberg, Stockholm, har förordnats att fortfarande till förordnandet upphör, vara gymnastiklärarinna vid Gnesta kommunala mellanskola.

Folkhögskolorna. Amanuensarinna vid Åsa folkhögskola Ingrid Petander och Nils Denckee får utan hinder av pensionsåldern så kvar i tjänst även nästa läsår.

— Båda sökanderna till rektorstjänsten vid Fristads folkhögskola har av skolöverstyrelsen förklarats lämpliga.

Seminarierna. Fil. dr Gunnar Samuelsson, Uppsala, förordas av rektor till ett lektorat i historia med samhällslära och geografi vid folkskoleseminariet i Lund. Han har tre medsökande.

— Till en e. o. musiklärarstjänst vid småskoleseminariet i Falun förordar rektor i första rummet musikdirektör Harald Olof Andersson, Karlstad, och Erik Frankling, Skara, och i andra hand musikdirektör Erik Magnusson, Hofors.

— Harald Stig sökande till en e. o. adjunktur i modersmålet och historia med samhällslära vid småskoleseminariet i Landskrona har rektor uppfört på förslag fil. dr Harald Olsson, Landskrona och fil. lic. Bengt Boalt, Gävle, och fil. mag. Kerstin Wiklund, Eslöv.

Lediga tjänster. Bataljonsläkartjänsten hos Göta trängkårs detachement i Norrköping förordande som beskärningsveterinär i förg på Torsås, kommunalläkartjänsten i Långhems pastorat, en ord. ämneslärartjänst vid Kristianstads praktiska, en ordinarie småskollärartjänst vid Mo skola, en nystiftad ordinarie småskollärartjänst i Roma skolldistrikt, Gotlands län, en ordinarie föreningsfolkskollärar- och orgelsittjänst i omanlig eller kvinnlig vid Eskelhems skola, en ordinarie förenade manliga folkskollärare-, kantors- och organistiänsterna i Aa församling, Kalmar län, och en ordinarie förenad folkskollärare-, organist- och klockarbefattning vid Kyrkeholm i Torpa skoldistrikt, Kronobergs län.

Civilmilitära tjänstemannaförbundet hade i lördags sammanträde i Stockholm. Nya stadgar fastställdes, varvid förbundet övergick till styrelseform med fast anställd ombudsman. Förbundet skall vara anslutet till TCO som självständig organisation. Styrelsen skall förhandla med TCO om de blivande "tekniskernas" organisationsbemvåt. För tiden till den 1 oktober omvalda tygförvaltare Emil Nordin till ordförande, därefter tillträder han befattningen som förbundets förste ombudsman och efterträdes av tygförvaltare J. Bimärk på ordförandeposten. Till styrelseledamöter valdes tygförvaltare J. Bengtsson, tygkontrollerare G. Fuhr, varpersättare N. Dahlberg och ersättande samt signalmästare N. G. Zell, Som

Riksdagssammanträden.

Tisdagen den 18 mars 1947.

Första Kammaren kl. 4 e. m.
Andra Kammaren kl. 4 e. m.
Utrikesutsk. kl. 2 e. m.
Konstitutionsutsk. kl. 11 f. m.
Statsutsk. in pleno kl. 11 f. m.
Statsutsk. 1:a, 3:e o. 4:e avd. omedelbart efter slutat utskottsplenum.
Statsutsk. 2:a avd. kl. 2 e. m.
Bevillningsutsk. in pleno kl. 11 f. m.
Bevillningsutsk. 1:a avd. kl. 10.30 f. m.

Obs. tiden!
Bankutsk. kl. 11 f. m.
1:a Lagutsk. kl. 11 f. m.
Jordbruksutsk. in pleno kl. 11 f. m.
F. K. i tf. utsk. kl. 2 e. m.
A. K. 3 tf. utsk. kl. 2 e. m.

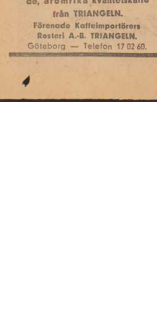

Unna Er detta härligt doftande, aromrika kvalitetskaffe från TRIANGELN.
Förenade Kaffeimportörers Rosteri A.-B. TRIANGELN.
Göteborg — Telefon 17 02 60.

Advokaternas nya ställning det viktigaste som hänt oss

Genomförandet av rättegångsreformen, där det föreskrivs att i riket ska finnas ett allmänt advokatsamfund, med stadgar fastställda av konungen, är egentligen det betydelsefullaste som inträffat för det svenska advokatståndet sen tidernas begynnelse, säger vid ett samtal med Dagens Nyheter advokat Alf Lindahl, ordförande sen sex år i Sveriges advokatsamfund, vilket nästa omdag fyller 60 år — men dock inte högtidlighåller jubileet.

Advokat Alf Lindahl.

Samfundet bildades på sin tid som en privat sammanslutning för att höja advokatyrket, vilket inte då ägde samma anseende här i landet som det av ålder åtnjutit i de stora kulturländerna. Sakförarverksamheten genom icke jurister hade alltmera utbrett sig. Också ämbetsmannajuristerna ägnade sig åt advokatyrket som en bisyssla. På landsbygden processade lämmän och nämndemän, men även fulltändigt ehlfärdc ombud anlitades i stor utsträckning. Det heter i en skildring från 1850-talet att "avsighomma skridarne, snickare, hökare och andra, som icke hade den ringaste lagkunskap och verken voro förståndiga eller oberyktade, tillätos vara fullmäktige i rättegångssak".

Under sin 60-åriga verksamhet har advokatsamfundet utan stöd av det allmänna åtrdelkommit att vårt land i dag har en kvalificerad kår av advokater, till vilken allmänheten kan vända sig med förtroende. Genom en vid årets rikdag antagen lag har straff stadgats från och med nästa år för den som utan att vara ledamot av samfundet använder advokattiteln.

Klienterna har ofta naturlig begävning för juridik.

Då samfundet nu får offentligrättslig karaktär innebär det emellertid inte ett förstatligande. Samfundet äger alltjämt rätt att i huvudsak själv fastställa reglerna för sin verksamhet och organisation. Advokaterna blir således inte befattningshavare hos domstolarna. Det är av största betydelse för samhället att advokaterna fårbehålla sin fria ställning.

Genom den moderna processen med dess muntliga förhandlingar torde det bara i undantagsfall vara möjligt för icke yrkesutbildade att utöva advokatyrket tillfredsställande. Här vårt det kommer att bli att sköta den muntliga processen framgår redan av att det har ansetts erforderligt att processinnehållet under de närmaste månaderna ansökan om rättegångshjälp till sex dagsverken per år.

Bland klienterna träffar man emellertid ofantligt många som har en naturlig begävning för juridik, och som det därför kan vara lätt att lämna biträde. Motsatsen förekommer naturligtvis också. En hel del människor kverulerar och vill inte tro på en när man avråder från att vilcka process om det eller det. Heller går de från den ena advokatvägran till den andra.

Juristerna oeniga om lånade litern

Det råder delade meningar i hovrätten om utlåning av sprit åt stu.Ekelegt.

I det omskrivna målet mot en typograf i Stockholm som lånade en kamrat en halv liter konjak har hovrättens majoritet liksom rådhusrätten dömt typografen för "att han tillhandagått annan med anskaffandc av rusdrycken" till sex dagsböter på 4 kr. Kamraten hade lånat honom pengar till köpet av halvlitern på villkor att han fick låna konjaken några dagar och då återlämnade samma kvantitet konjak.

En av hovrättens fyra ledamöter är dock av skiljaktig mening och ogillar åtalet. Han anför att förstråckning av rusdrycker då samma mängd av varan återförs icke är straffbelagd.

Tag hem *EXPRESSEN* i kväll!

Bra — i dag och varje dag

EXPRESSEN
kvällstidningen med expressnyheterna

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.